

JUJOL DEVOT DE SANT MAGÍ

Josep Ma. Jujol, jr
Tarragona

La centenària confraria de Sant Magí màrtir, de la ciutat de Barcelona, sumant-se a la idea de mossèn Guinjoan, rector del Santuari de Sant Magí de la Brufaganya, volia bastir en el camí que puja de les fonts al Santuari, un pedró, dels diversos que s'hi pensaven construir per part de les Entitats i poblacions vinculades al miraculós eremita.

Farien referència a escenes de la vida del Sant, i els barcelonins confiarien el projecte al confrare Josep Ma. Jujol, arquitecte de gran imaginació i demostrat sentit decoratiu, que sabia adequar cada construcció a la seva funció i al lloc geogràfic on es trobava, de forma que l'obra no desdeia gens dels seus environs, sinó que hi quedava ben agermanada.

Escollí l'escena en la qual Sant Magí és deslliurat per l'àngel de la presó de Tarragona. Projectà una volta típicament romana, tancada amb una reixa però que l'àngel obre, mentre Sant Magí es disposa a sortir. Deixava com inacabada la construcció a la manera de les restes arqueològiques, deixant que les plantes naturals acabessin de guarnir el graciós conjunt que, a més, quedaria rematat per la Creu, signe de la Redempció.

L'escut de la ciutat i la inscripció: "Ofrena dels devots de Barcelona", farien constància dels constructors. Mentre al frontal de les grades hi diria: "En dura presó posat, és per l'àngel deslliurat".

Hauria estat un bon lloc per descansar-hi, ja que unes grosses pedres fent rotllana farien de seient.

El projecte és del 1930. Després la situació política, econòmica i social del país canviaria ràpidament i ja no es va arribar a construir.

Hem parlat d'una obra de l'arquitectura Jujol. Però, qui era aquest arquitecte?

Josep M. Jujol i Gibert era fill de Tarragona on va néixer el 16 de

setembre de 1879. Des de petit fou un gran observador de la riquesa de colors, vius i brillants que té el Camp de Tarragona. Molt aviat va començar a dibuixar per pròpia iniciativa. De jovenet es va construir alguns mobles, aprofitant fustes d'embalatges.

Sent estudiant d'Arquitectura a Barcelona, va començar a treballar amb Gallissà, un famós arquitecte, que descobrí les qualitats de Jujol i li confià obres de decoració; treballà també amb el famós Gaudí, que des del primer moment el tingué com a col·laborador, ja que el domini del color en Jujol era molt superior al de Gaudí, aconseguint així uns acabats extraordinaris. Gaudí posava l'arquitectura i Jujol la decoració. Això ho veiem a la Casa Batlló, al Parc Güell, a la Catedral de Palma i a la Casa Milà de Barcelona.

Acabà la carrera el 1906. La primera obra que realitzà fou a Barcelona, una casa de pisos el 1907; i la primera a Tarragona fou el Teatre Metropol el 1908, d'una modernitat actual. Té obres molt singulars com la casa Bofarull a Els Pallaresos; l'església de Vistabella; l'ermita de Vallmoll; l'ermita de Montferri, totes al Camp de Tarragona.

Al poble de Sant Joan Despí, al Baix Llobregat és on treballà més i on encara queden obres seves, algunes de molt d'interès, com la Torre de la Creu i la Casa Negra. També trobem obres a Guimerà (l'Urgell), El Vendrell (Baix Penedès) i altres poblacions.

Jujol fou un arquitecte artista que dominava el dibuix, l'escultura i la construcció; totes aquestes qualitats juntes no acostumen a donar-se i a més era un home que va crear un estil propi; és per això que ara és valorat i reconegut, cosa que li fou negada en vida.

Ignorem quantes vegades va visitar Cervera, però si que sabem cert que una d'elles fou el 1927, i que era un gran admirador de l'edifici de la Universitat, que va visitar per fora i per dins.

Jujol fou confrare de Sant Magí fins a la seva mort el primer de maig de 1949 a Barcelona. Ara fa cinquanta-un anys.

